

Tukšu dzīvokļu daudz, tomēr rinda stieejas gara

DIENAS
TĒMA

● LINDA KILEVICA

Pieejamu mājokļu trūkums Liepājā ir ielgusi liga, jo daudzām ģimenēm pa kabatai nav ne kredītmaksājumi jaunajos projektos, ne augstās īres cenas pilētā vispār. Ir arī mitekļu kategorija, kurā piedāvājuma netrūkst, – pašvaldības dzīvokļi. Taču tie nepienākas visiem. Un tiem, kuriem pienākas, gājis dažādi.

Visi sūdi nākuši ārā

Ineses mamma dzīvoja lielā četru dzīvokļu mājā, kuru pirms padsmīt gadiem atdeva īpašniekiem. No pašvaldības piedāvātajiem dzīvokļiem viņa reizes trīs atteikusies pēc to apskatīšanas. "Tie bija ļoti slikti – ar krāsns apkuri, dažī bez ērtībām. Mamma arī gribēja palikt dzīvot Vecliepājā," viņa atklāj.

Bērniem šis process apnicis, teikuši, ka galvenais esot atrašanās vieta un lai būtu ar ērtībām, neesot ko skatīties uz dzīvokļa stāvokli, jo var taču izremontēt un iekārtot. "Tad viņai piedāvāja vienistabas dzīvokli ar visām ērtībām. Teikšu tā, kā bija, – tas bija pirmais stāvs, pēc avārijas sistēmā kanalizācija bija nostopējusies un visi sūdi nākuši ārā tajā dzīvoklī. Tas bija "krāšņi". Mēs pat mammai to dzīvokli nerādījām, līdz bijām remontu uztaisījuši. Remontējot uzreiz ielikām pretvārstu, lai nekad vairs tāda avārija nevarētu būt. Cik atceros, nekādu rēķinu pašvaldībai nepiestādījām," stāsta Inese.

Dzīvoklī palikuši vecie apkures radiatori, kurus viņa sauc – kastes ar restītēm, apkure esot diezgan švaka. Tā kā mamma

Pašvaldībai piederošie dzīvokļi ir visai atšķirīgā stāvoklī un katrs prasa kaut ko ieguldīt uzlabošanā. Attēlos – dzīvokļi mājās Ģenerāļa Baloža, Turaidas un Pāvilstas ielā.

LIEPĀJAS NEKUSTAMO ĪPAŠUMU PĀRVALDES FOTO

saņēmusi mājokļa pabalstu, diezgan brīvi papildus sildījies ar elektrību. "Domājam, ka vajadzētu likt jaunus radiatorus, un nu gan gribam noskaidrot, kā vienoties ar pašvaldību, kādus un par kādu summu uzlikt," saka Inese. Bērni vēloties šo problēmu nokārtot, jo mammai pašai, kā jau daudziem veciem cilvēkiem, esot uzskats: "es jau tāpat drīz nomiršu un man neko nevajag".

Vīrietim spēka gados – bez bēdu

Elmārs pašlaik "ejot tam

cauri", lai apmestos uz dzīvi pašvaldības piedāvātajā mājoklī, "Neko sliktu nevaru teikt. Tukšs dzīvoklis, kuram jāpieliek roka, lai veiktu kosmētisko remontu," viņš atklāj.

Bijusi iespēja izvēlēties no vairākiem, vīrietis izraudzījies centrā tuvāk darbavietai un tādā, kurā nav jāiegulda daudz līdzekļu.

"Salīdzinoši ātra, vienkārša un loģiska procedūra," viņš vērtē dzīvokļa saņemšanu. "Kaimiņu un mājas stāvokļa ziņā, protams, nav īpašas izvēles, bet

jaunam profesionālim ir pašvaldības pretimnākšana pirmā mitekļa iegūšanai."

Aivai pašai nav bijusi nepieciešamība lūgt mājokli pašvaldībai, taču dažiem viņas kolēģiem gan, kuri tikuši pie dzīvokļa kā Liepājai nepieciešami speciālisti. Dzīvojot līdzīgu viņu priekiem un bēdām, sievietē secinājusi, ka katra cilvēka skatījumu uz šo procesu veido ne tikai procedūra pašvaldības institūcijās un dzīvokļa stāvoklis, bet arī situācija katra personīgajā dzīvē. "Ja esi racionāls vī-

UZZIŅAI

DZĪVOKĻU RINDA LIEPĀJĀ

Pašvaldības palīdzības saņemšanai dzīvokļa jautājuma risināšanā reģistrētas 155 personas (ģimenes):

- pirmās kārtas uzskaitē – 44;
- vispārējā kārtā – 42;
- īrētās telpas apmaiņas uzskaitē (uz zemāku stāvu, mazāku platību, mazākiem maksājumiem) – 15;
- kvalificēti speciālisti – 15;
- sociālā dzīvokļa īrei – 39.

REGISTRĒTI BRĪVI DZĪVOKĻI

Ar ērtībām (98):

- vienistabas – 43;
- divistabu – 54;
- trīsistabu – 1.

Ar daļējām ērtībām (12):

- vienistabas – 3;
- divistabu – 7;
- trīsistabu – 2.
- No tiem nepieciešams kapitālais remonts – 32.

AVOTS: LIEPĀJAS PAŠVALDĪBA,
2. JŪNIJA DATI

rietis spēka gados, bez ģimenes, tad esi daudz optimistiskāks par vientuļo māti ar trim bērniem ar savā nozarē joprojām viszemāko algu Liepājā. Un tad, ja zemā atalgojuma dēļ izlem mainīt darbu, tad paliec pavisam bez dzīvesvietas – arī izmaksu ziņā līdzvērtīgi lētas dzīvesvietas," pauž Aiva.▶

ES DOMĀJU TĀ: VAI KĀDREIZ BIJUSI DOMA PAŠVALDĪBAI PRASĪT DZĪVOKLI?

Ēriks Zeps – mūziķis:
– Nē, neesmu par to domājis. Esmu dzīvojis dažādās vietās,

tajā skaitā mājokli īrēju Rīgā. Man vienmēr bijusi doma, ka par dzīvesvietu jāparūpējas pašam. Nesen nopirku dzīvokli Liepājā un maksāju kredītu. Žēl, ka tam būs vajadzīgi 25 gadi. Būsim godīgi – "Altum" programmas īpaši nestrādā.

Vineta Cimere – strādājoša māmiņa:
– Bija un prasīju, bet rezultāti nekādi.

Man ir četri bērni. Kad zvanīju uz domi, man atbildēja: "Vai tiešām domājat, ka jums kaut kas pienākas, ja 7 gadus jau dzīvojat Liepājā?" Šis jautājums atsaista vēlmi turpināt. Tagad man īsti vairs negribas interesēties, kārtot. Varbūt kaut kad nākotnē atkal mēģināšu.

Gunta Vite – kordiriģente:
– Nē. Šobrīd dzīvoju privātmājā. Reizēm uznāk

domas, ka dzīvoklī tomēr būtu vieglāk. Runājot par pašvaldības dzīvokļiem, droši vien uz tiem ir daudz gribētāju. Es būšu tā lepnā, kas dzīvos un darīs, kā var un prot, un pati par sevi rūpēšos.

Juris Zviedrāns – strādā:
– Neesmu neko prasījis, jo uzskatu, ka cilvēkam ir

jāstrādā, pašam par sevi jā rūpējas un jātiek galā. Tiem, kuriem patiešām nopietnas, objektīvas problēmas, nevis tikai slinkums, pašvaldībai būtu jāpalīdz. Tā notiek visur pasaulē. Manuprāt, daudzu galvās prasīšana un "man pienākas" vēl ir saglabājusies no padomju laikiem.

Valentīna Okuķina – pensionāre:
– Nē. Man ir, kur dzīvot, jo dzīvokli nopirku. Pašvaldībai

neko neesmu prasījis, jo tas ir bezjēdzīgi. Cik zinu, tur briesmīgas rindas uz pašvaldību dzīvokļiem un tie visai drūmā stāvoklī. Vienas vienīgas šausmas.

DAIGA LUTERE
EGONA ZĪVERTA FOTO